

# Trapero absolt, però la repressió continua

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 25 d'octubre de 2020  
Amics, amigues,

**El major Trapero i la cúpula dels mossos de l'octubre de 2017 han estat absolts dels delictes de sedició i desobediència però... la repressió continua!**

La repressió continua i encara no sabem si un possible recurs pot girar la truita. El que queda demostrat un cop més és que la (in)justícia espanyola no tan sols està polititzada sinó que és arbitrària. Uns jutges o magistrats sentencien d'una manera (Forcadell i Bassas) i altres d'una altra (resta de presos polítics). Al mateix judici de l'Audiència Nacional de la cúpula dels mossos, que va iniciar la venjativa jutgessa Lamela, ara hi ha dos jutges que voten a favor de l'absolució i la presidenta fa un vot particular en un escrit llarguíssim, innecessàriament, en el que hi aboca tota la bilis PePera. On és la justícia vertadera? Ja sabem que en aquest món no existeix, però almenys hi hauria d'haver la intenció dels jutges per arribar-hi. Com s'ha de fer? Jo no tinc la solució perquè soc llec en la matèria, però hi ha països democràtics on funciona millor. Una cosa sí que em permeto sostenir: cal eliminar la politització de la justícia i no seguir nomenant jutges filo franquistes o de desviacions feixistes; els jutges han de ser neutrals (independents), que no vol dir apolítics; en l'exercici de les seves funcions han de deixar a casa les seves legítimes ideologies i guardar-les per quan voten. En aquest punt em fixaria en la manera d'elegir jutges als països anglosaxons, no en la manera de les repúbliques(?) *bananeres* o dictadures, com es fa en aquest Estat. A l'Estat espanyol no sé com s'ho faran, a Catalunya ho tinc clar: independència i partir de zero amb criteris essencialment democràtics basats en els drets humans i dels pobles.

Tornem, però, al major Trapero, la seva cúpula i el cos dels Mossos d'Esquadra. Ja es parla, i encara es parlarà molt, de quina destinació es donarà a Trapero i als altres alts càrrecs absolts de moment. De primer, penso que són ells els que han d'acceptar els càrrecs que eventualment se'ls puguin proposar. Han patit molt, des que Trapero es va haver d'encarar amb Pérez de los Cobos i amb tota mena de polítics, durant l'1-0, després, i durant els tres anys de judici. Les seqüeles poden ser molt profundes i tenen tot el dret d'acceptar o rebutjar tot allò que se'ls proposi.

No tan sols la jutgessa de la bilis PePera i altres personatges forassenyats segueixen dubtant de l'actuació de Trapero i els seus, sinó també dins les files de l'independentisme i de la suposada democràcia. Uns, que si Trapero va fer el joc a Puigdemont i al govern independentista, altres que si estava d'acord amb l'Estat que representava Rajoy, Zoido i Pérez de los Cobos. Sincerament, no em crec cap d'aquestes inversemblants versions. Per a mi Trapero és un policia professional de cap a peus com haurien de ser tots els policies del món i com haurien de ser tots els professionals del món: fer bé la seva feina. Si en aquest món tots els professionals, treballadors i empresaris fessin bé la seva feina, que vol dir amb **honestedat, competència i dedicació**, en aquest món les coses anirien d'una altra manera.

Aquest caramel de l'Audiència Nacional no sabem quant durarà. Alguns fiscals ja volen recórrer l'absolució de Tamara, estan a punt de ser investigats i jutjats els que s'apunten com a constructors de l'1-0 –entre els quals hi ha algun amic meu, com n'hi ha a la presó– o als 2.800 perseguits, per fer-los por o per anar realment *A por ellos!* A la inquisició d'ara se li ha acabat el foc i l'han substituït per togues. La Inquisició perseguia jueus, ara les togues persegueixen independentistes. De tant en tant, algunes togues mostren que una justícia independent seria possible, però el pes de *l'Estado atado i bien atado* és una densa llosa que s'haurà de

destrossar amb la força de la gent coratjosa o passaran generacions fins que caigui *como una fruta madura*.

El feixisme és com la Covid, en alguns cossos fa molt de mal, en altres és asimptomàtic. El tractament contra el feixisme és més democràcia, però també fermesa, gosadia i coratge. Ara, el partit feixista espanyol, que segueix *bien atado*, es diu Vox i ha tingut, enmig d'aquesta pandèmia, la prudent idea de proposar una moció de censura al govern espanyol de Pedro de Sánchez. Què han de fer els diputats independentistes catalans al Congrés? Naturalment, donar suport a la moció de censura no! Abstenir-se tampoc, equivaldria a demostrar que el tema tant ens fa. El PSC-PSOE, almenys a mi, ha passat de causar-me rebuig a fer-me pena. El ministre català, Salvador Illa (el noi de la Roca), l'afillat del penós Iceta, també em fa pena; quin paper li ha tocar de fer! Si ho arriba a saber, no va a Madrid. Allí, no el blasmen per socialista sinó per català i se les ha hagut de tenir amb la PePera de la *Comunidad de Madrid* que per poc no es carrega els seus conciutadans. En canvi, sembla que Illa s'ha entès bé amb la nostra consellera de salut, Alba Vergés; crec que en la situació que patim aquesta entesa s'ha d'aprovar en benefici de la salut de tots, els d'ací i els d'allà on sigui. I, tots a fer bondat: higiene (especialment de mans), careta i distància social i personal.

Cal lluitar contra la Covid, la contaminació i el feixisme. Per damunt de tot, hem de treballar per un futur on les prioritats siguin: **llibertat, democràcia, justícia, ecologia, sanitat, educació, cultura** i moltes més coses que manquen en la nostra societat. Els catalans no hem d'oblidar que el camí per aconseguir-ho és la **República Catalana**.

Vostre.